

[Finansministeren.]

end Forsikringssummen med Tillæg af Vurdringssummen for den ikke ødelagte Del af Ejendommen.

Der synes derfor ikke at være anden Udvej til at afhjælpe disse Ubilligheder end at give et skønsmæssigt Nedslag i Formuen, saaledes at denne ansættes til det Beløb, den vilde have andraget, saafremt Skaden ikke var indtruffet, og ud fra dette Princip er den herhen hørende Bestemmelse udformet. Den nærmere Praktisering af dette Princip maa det saa overlades til de skattelegnende Myndigheder at foretage paa Grundlag af den Vejledning herom, der vil blive givet dem af Ligningsraadet og Statens Ligningsdirektorat.

Endelig indeholder Lovforslaget en Bestemmelse, der paalægger Postgirokontoret samme Oplysningspligt over for de skattelegnende Myndigheder, som paahviler offentlige Myndigheder og Banker. Baggrunden for denne Bestemmelse er en Diskussion, som har verseret mellem Skattedepartementet og Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet om, hvorvidt der i Medfør af den almindelige Regel i Statsskattelovens § 26, 2det Stykke, om offentlige Myndigheders Pligt over for Skattemyndighederne kunde siges at paahvile Postgirokontoret Pligt til at give Skattevæsenet Oplysning om Skatteyderes Indestaaende paa Postgirokontoen og Bevægelserne paa denne Konto. Generaldirektoratet for Postvæsenet har hævdet, at der ikke forelaa en saadan Pligt for Girokontoret, idet den paagældende Bestemmelse i Statsskatteloven ikke kunde antages at gennembryde den ubetingede Hemmeligholdelsespligt, der er paalagt Postvæsenet ved Postlovens § 9. Generaldirektoratet har imidlertid samtidig, ud fra en Erkendelse af det urimelige i, at Postvæsenet, der paa dette Omraade driver en Virksomhed af bankmæssig Karakter, skulde kunne afgive Tilflugtssted for Kapitaler, som søges unddraget Beskatning, erklæret ikke at have noget at indvende imod, at der søges særlig Lovhjemmel, saaledes som herved sket, til at paalægge Postgirokontoret den fornødne Oplysningspligt.

Det er Tanken, saafremt nærværende Lovforslag vedtages, ved en Lovbekendtgørelse at genoptrykke Loven af 19. December 1942 med de Ændringer og Tilføjelser, som følger af Forslaget. En Bemyndigelse hertil indeholdes i Lovforslagets § 3.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Ministeren for Handel, Industri og Søfart har derefter Ordet for at fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Hermed har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs.*

De to Krigsforsikringslove, som her er foreslaaet forlænget for et Aar, altsaa indtil Udgangen af 1946, blev gennemført i Maj 1939 med Henblik paa de da truende Udsigter til Krig. Varekrigsforsikringen traadte straks i Virksomhed, medens Skibsforsikringen derimod først begyndte at virke ved Krigens Udbrud den 1. September 1939.

Efter at Danmark var blevet besat den 9. April 1940, maatte det stille sig særdeles tvivlsomt, om de to Krigsforsikringsinstitutter kunde anses for at være solvte, og der blev derfor ved nogle Love af 29. April 1940 gennemført en Ordning, hvorefter der inden for hvert af de to Institutter blev oprettet en ny særlig Afdeling hvilende paa Statens ubegrænsede Garanti. Til den nye Afdeling i Vareforsikringen henførtes alle de Forsikringer, der tegnedes fra og med 9. April, og for Skibsforsikringens Vedkommende omfattede den nye Afdeling Forsikringen af de Skibe, der fremdeles sejlede under dansk Kontrol.

De oprindelige Afdelinger i de to Institutter, hvis Kapitalgrundlag, som det vil erindres, var en Garantikapital, tilvejebragt dels af Staten, dels af de paagældende Erhvervsgrupper, indtraadte ved Gennemførelse af den omhandlede Nyordning i en Hviletilstand. For Vareforsikringens Vedkommende blev Garantikapitalen, i alt 40 Mill. Kr., indkaldt til Indbetaling, og de meget omfattende Krav, som Forsikringstagerne fik paa Instituttet i Forbindelse med Begivenhederne den 9. April, blev efterhaanden fuldt ud dækket. Tilbage staar nu forskellige tvivlsomme Sager, som det ikke har været muligt at afslutte. Der vil nu i dette Forsikringsinstitut fremkomme en hel Del Provenuer, hidrørende fra Varepartier, som blev bortsolgt i Udlandet — i det væsentlige for øvrigt i England — efter den 9. April 1940, og det kan herefter anslaaes, at i hvert Fald Halvdelen af den gamle Garantikapital paa 40 Mill. Kr. vil være i Behold. Der vil antagelig i den nærmeste